

503/29.

Slovensko pevsko društvo
«Krakovo - Trnovo»



V ponedeljek dne 23. aprila 1928. ob 20. uri
v dvorani Filharmonične družbe

KONCERT

Pevovodja: g. Mirko Premelč

Sodelujeta:

operni pevec g. Sv. Banovec in g. H. Svetel



SPORED:

- 1.) M. Železnik: **Kmetova molitev.**
- 2.) A. Leban: **Umrli deklici.**
- 3.) V. Mirk: **Na trgu.**
- 4.) M. Kogoj: **Letski motiv.**
- 5.) S. Osterc: **Solnce v zavesah.**
Poje operni pevec g. Sv. Banovec.
Pri klavirju g. H. Svetel.
- 6.) B. Čobanič: **Štoj mi je merak.**
- 7.) B. Čobanič: **Kidisale svatovite.**
- 8.) E. Adamič: **Kmečka pesem.**
- 9.) S. Osterc: **Štiri belokranjske.**
Poje operni pevec g. Sv. Banovec.
Pri klavirju g. H. Svetel.
- 10.) O. Dev: **Še ena.**
- 11.) J. Pavčič: **Deklica, ti si jokala.**
- 12.) O. Dev: **Dobro jutro, ljub'ca moja.**



K M E T O V A M O L I T E V.

Bog, porosi s hladnim dežjem
mi zeleno polje,
da po njivah mlado žito
bo rodilo boljše.

Bog, zalij ga, padí rosa
nanj iz zarje zlate,
pojde rž, pšenica v klasje
kot nevesta v svate.

Z majskim dežjem blagoslovi,
Bog, mi sivo glavo,
zlati voz se bo jeseni
bliskal v Tvojo slavo.

U M R L I D E K L I C I.

Srečno, zvesto sem te ljubil,
zlata moja deklica,
pa sirota, sem te zgubil,
oh, te krije zemljica.

Solzo mi v oko privabi
tvoje blaženo ime,
in srce, ki te ne zabi,
v bridki žalosti mi mre.

N A T R G U.

Noč trudna molči,
nezamudna beži
čez mestni trg
luna sanjava.

Noč trudna molči,
nezamudna beži
čez mestni trg
luna sanjava

Vse v mraku mirno,
na vodnjaku samo
tih veterc z vodoj
poigrava.

in ruši pokoj
moji duši nocoj,
brezskrbno pa ljubica
spava.

L E T S K I M O T I V.

Ne potožil bi, pa moram —
mogel ne bi, da je lažje;
hej, za vse je preskrbljeno —
zame najbolj vražje.

Pridi, solnce, da se merim s tabo!
Solčna luč zbežala,
s tabo, noč, naj se pomerim!
Pa ni, pa ni noč obstala.

S O L N C E V Z A V E S A H.

O vem: še preden se dan sklóni v večer
in večer zavije v noč,
bomo hodili kakor nekoč
tuji in mračni in mrki vsi,
mi bratje in sestre v Gospodu.
Ali ta dan se ne sklóni v večer
in večer se ne zavije v noč.

ŠTOJ MI JE MERAK.

Stoj mi je merak,
mori, poljak da bidnem,
tugo Božano!

Poljak da bidnem,
mori, u tvoje selo,
tugo Božano!

Merak mi stana,
ete poljak da bidnem,
tugo Božano!

KIDISALE SVATOVITE.

Kidisale svatovite!
Svatovite durulejci — Rumba!

Ta odile preko Vardar
zagubile nevestata — Rumba!

Ćuti zetko, ne mi plakaj,
će ti najdu poubava — Rumba!

KMEČKA PESEM.

Prelepa vaša hiša, oj!
Prelep je res vaš dvor
in lepa bela miza mi,
nad njo svet' Izidor.

Alenčica, Alenčica,
naj sveti Izidor
varuje lepo hišo ti,
varuje lepi dvor!

Iz hrama ajda naj diši,
naj očka ti živi!
Štej doto, ne preštej je ti
tri dni in tri noči!

ŠTIRI BELOKRANJSKE.

I.

Tutanina, ninana,
naš'ga mal'ga ni doma!
Kam pa je šel?
Na Bako po srako.
Kaj bo sraka stražila?
Škornjice bo snažila.

II.

Ajčenina, ajčenina,
bomo klali petelina.
Tebi dali kožo,
Matetu pa rožo.

III.

Ač, ač, ač,
naše dete nima hlač!
Ima nekakove bezgove,
i te niso njegove.
Ač, ač, ač,
našemu detetu šibo in kor'bač,
zibarici jajce i kolač.

IV.

Katarina, Barbara,
kak si duma var'vala?
Čibka ti je vkradena,
v Beli peči pečena,
v Črni gori jedena!

Š E E N A.

Zaljubilo se je solnce
v gizdavo devojko Ano,
zaljubilo, pa poslalo
troje snubecev k nji.

Prvi snubci drobne ptičke,
Ana ptičke polovila.
Drugi snubci rdeče rože.
Ana rože posadila.

Tretji snubci zlati žarki.
Ana okna zagrnila,
a za okni Ano ljubil
jaz sem mlad junak.

Drobne ptičke pesmi pele,
rdeče rožice dehtele,
žarki kukali skoz okno,
e, kdor je junak!

DEKLICA, TI SI JOKALA.

Deklica, ti si jokala,
ti jokaš brez miru,
ne obupaj, roža zala,
ljubi, trpi brez strahu!

Ako zdaj teko solzice,
saj v neplodno zemljo ne teko:
Ž njih rodile se cvetice,
ž njih rodil se venec sreče bo.

DOBRO JUTRO, LJUB'CA MOJA!

Dobro jutro, ljub'ca moja,
al' si se naspavala?
Jaz se nisem nič naspala,
sem celo noč poslušala.

Kaj so to za eni fantje,
ki vsi tak' lepo pojejo?
To so fantje, k' so vsi soldatje,
vsi na vojsko pojdejo.

